

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΦΡ. 10.

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ-ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
54 - ΟΔΟΣ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ - 54

Ὁ Γιάννης κι' ὁ Μαοῆς
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Α'.

Μ.— Σωθήκανε τὰ ψέμματα. Πάρε τὴν ἄδειά σου
καὶ λύσε τῆς ἀρβύλες σου καὶ τράβα στὴ δουλειά σου.
Δὲν εἶναι φόβος τώρα πιά ν' ἀναμυχθῇς σ' ἀγῶνα·
κι' ἂν ἔμμενες στὸ στράτευμα καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα
κι' ἀδίκως ἐβρεχώσουνε στ' ἀντίσκηνο τὴ νύχτα,
τώρα ποῦ σ' ἐξανάσανα
λησιμόνηστα τὰ βάσανα
κι' ὁπίσωθὲ σου ῥίχτα.

Βγάλ' τὸ μανδύα ποῦ φορεῖς
καὶ πάρ' τὴν ἄδειά σου
καὶ σύρε νὰ παρηγορῇς
τὰ νησιτὰ παιδιὰ σου

κι' ἂν ἀρκετὰ ἐψήθηκες μὲ τὴν ἐπιστρατεία
ποῦ ἀτυχῶς ὑφίσταται χωρὶς καμμὴν αἰτία,
ἂσ' μὴ σὲ τρώῃ, φίλε μου, καθόλου τὸ μαράζι,
διότι κάθε ἄνθρωπος ὅταν παραγεράζει
κι' ἐλεύθερος κι' ἀνεύθυνος εἰς διοικεῖν ἀφίνεται,
μὴν ἔχῃς τὴν ἀπαίτησιν νὰ ξέρῃ τί τοῦ γίνεται.

Πάρε λοιπὸν οὐδέτερε τὴν ἄδειά σου τώρα
καὶ πάντα τὸν ὑπαίτιον τῆς τύχης σου συγχώρα·
συγχώρα καὶ τὸ Γούναρη καὶ τοῦ παπποῦ τὸ μοῦδι
καὶ λέγε, οὐ γὰρ οἶδασι μοιραίως τί ποιοῦσι!
Μακροθυμῶν τὴν σήμερον πρὸς πάντας ἐκὼν ἄκων,
συγχώρα τὸ συμβούλιον τῶν πέντε βρυκολάκων
κι' ἄς ἔχῃ χάρι σὸν αὐτοῖς
κι' αὐτὸς ὁ πρῶην πρεσβευτὴς
μετὰ τῶν γαιανθρώκων!

Ἀφηστους γι' ἄλλη ἐποχὴ
τοὺς πόθους ποῦγες στὴν ψυχὴ
ἀπὸ μικρὸ παιδάκι.

Παράδωκε τὸ μάλινχο εἰς τὸ Μυελιδάκη
νὰ εἰσφύμην εἰρηνικά·
Μυελὶς μὲ αὐτὰ Βουλγαρικὰ
δὲν προέχεται νὰ φάῃ.
Κι' ἂν σπυρορέσαν' τὸ χαλὶ
μὲ τὸ σκοπὸ νὰ μᾶς ἐκκεῖ,

μεταβολὴ κανονικὴ
γιὰ τὸ χωριό σου κάμε!

Γενναῖε φαντάρε
τὸ ἀρβύλες σου πάρε.
Παράτα τὸ Τζίντζο, παράτα τὴ Μπάλτσα.
Τὰμάθαν' οἱ Ἄγγλοι τὰ κόλπα τὰ φάλτσα
τοῦ κάθε γερόντου.
Παράδες τοῦ βρόντου
δὲν δίνουνε πιά,
κι' ἀρμένιζε τώρα μὲ δίχως κουμπιά!

Παρήλθον ἡμέραι καὶ χρόνοι μεγάλοι
καὶ δόξες καὶ πλούτη καὶ δάφναι χρυσαῖ,
καὶ τώρα τὸ Κράτος μὲ τ' ἀπειρα κάλλη,
ζητᾷ καὶ δὲν βρίσκει κανένα μπακάλη
νὰ κάνῃ βερσέ!

Ὅποια τοῦ Κράτους φορικτὴ σκοτοδύνῃ!
Κανεῖς τοῦ Δραγούμη πεντάρα δὲν δίνει.
Πηγαίνει στὴ βρύσι,
γυρῖζει στὴ Δύσι,
γυρῖζει Σικάγο, Ζουλοῦ κι' Ἀφρική,
κι' ἐλπίδα καμμία δὲν εἶν' οὐδ' ἐκεῖ!

Ὅποια ἡ στάσις καὶ ἡ θέσις τοῦ Κράτους!
Ἐπνίγη στοὺς βάτους
τὸ εὐβοῦν κλῆμα·
καὶ ἤρθη αὐλατὰ τερπνῆς κωμωδίας
καὶ πέρνεις ἀδείας
μὴν ἔχοντας χρῆμα!

Παρήλθον ἡμέραι καὶ χρόνοι μεγάλοι
κι' ἀνοίξεις ἀνθίζουν
π' ὁπίσω γυρῖζουν
ἡμέραι τοῦ Ράλλη.
Μ' αὐτὸ ποῦ φυτρώνει τὸ φαῦλο γρασίδι,
ὁωμέϊκες ἦδη
ἡμέραι περνοῦν
ποῦ νύκτας ζοφώδεις στὸ Κράτος γεννοῦν.

Παρήλθον ἡμέραι καὶ χρόνοι μεγάλοι·
κορηὸς θὰ γεμίσῃ τὸ σπῆτι μας πάλι

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ-ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

B.

Ἐτελειώσανε τὰ μάγια
 μὲ τοῦ Αἵμου τὸ τραγοῦδι.
 Τῇ παρούτῃ καὶ τὰ σκάγια
 δόστα πίσω τοῦ Σκουλούδη
 ποῦ στὰ ὅπλα σ' ἐκράτοῦσε, δοξασμένε μαχητή,
 καὶ δὲν ἤξερε γιατί!

Τ' ἄρματα ποῦ σοῦχε δώσει
 ὁ Μεσίας δίχως γνώσι,
 μάζωχτα καὶ πίσω φέρτα
 δόσε πίσω τὴν κουβέρτα
 ποῦ χειμῶνας εἶν' ἀκόμα κι' ἴσως νὰ μᾶς χρειαστῇ
 τὰ καπούλια τῶν γερόντων νὰ σκεπάσωμε μ' αὐτή.

Πάρ' τὴν ἄδεια, κολέα
 κι' ἄντε ῥίχτο στὸ κουζοῦρι.
 Δόσμου πίσω τὴ σκελέα
 δόσε μου καὶ τὸ παγοῦρι.
 Κι' ἂν οὐδέτερος θὰ μείνῃς ἐν ἡμέραις πονηραῖς,
 δόσε μου τῆς δάφνης ποῦχες ἀφ' τὸν πόλεμο τὸν ἄλλο
 στὸ τουρσί νὰ σοῦ τῆς βάλω
 νὰ βαστιῶνται θαλερές!

Πάρ' τὴν ἄδειά σου τώρα ποῦρθαν ἡ καλοκαιρίες
 φεύγ' ἀπὸ τῆς διμοιρίας,
 φεύγ' ἀπὸ τοὺς οὐλαμοὺς
 καὶ τραβιώσουνε στὴν ἄκρη νὰ περνᾶνε τὰ θερία,
 καὶ καθώσουνε στὸ φρέσκο νὰ κυττᾶς τὴ Βουλγαρία
 ἠῤῥημένην μέχρις ὥρας κατὰ εἴκοσι νομούς.

Πάρ' τὴν ἄδειά σου, Γιάννη,
 μὴ θυμάσαι Δοϊράνη
 μήτε καὶ τὴ Γευγελή,
 παρὰ μένε στὴν Ἀθήνα νὰ γουστάρῃς ἐν ἀνέσει
 τοῦ Ἀλῆ μπαμπᾶ τὸ φέσι
 πῶχει ψῆφο στὴ Βουλὴ.

Πέταξε τὴ μπαγιονέτα
 καὶ διὰ παντὸς χαιρέτα
 τοὺς παιδαριώδεις πόθους καὶ τὰ ὄνειρα τὰ φροῦδα,
 πέτα λόγχαις, πέτα γκράδες
 κι' ἔλα βλέπε βουλευτάδες
 ἐκλεχθέντας ἐν Ζουμπάταις δι' ἐνεργειῶν τοῦ Γούδα.

Ἐτελειώσανε τὰ μάγια. Ὡς ἐδῶ καὶ μὴ παρέκει!
 Δόσμου πίσω τὸ τουφέκι,
 δόσμου πίσω τὸ χακί,
 κι' ἔλα ὅδω φαυλοκρατίες ἐθνικὲς νὰ καμαρώνῃς
 καὶ νὰ ζῆς γιὰ νὰ πληρώνῃς
 μὴ κι' ὀγδόνητα τὴ φακὴ.

Πέτα καὶ τ' ἀμπέχωνό σου, πέτα καὶ τὴ φουστανέλα
 πάρ' τὴν ἄδειά σου κι' ἔλα
 συμφορῶν ἀπληλαγμένος,
 νὰ γλεντᾶς μέσα στὸ Κράτος
 πρὶν ἀπὸ πολλοὺς κι' ἐσχάτως
 ὁ λογαριασμός γινέται
 καὶ παρίσταται τοιαύτῃ Κυβερνήσεως εἰκὼν
 ποῦν ἀδύνατον νὰ μάθῃς τίς εἰσὶν οἱ διοικῶν!

Γ.

Τί Κυβέρνησις κι' ἐτούτῃ τῆς ἐνδόξου μας φυλῆς!
 Θέατρον θαρρεῖς πῶς εἶναι μὲ πολλοὺς ὑποβολεῖς,
 κι' ὅπερα τοῦ Καλομοίρη
 ποῦ πολλοὶ πρωτομαστόροι καθισμένοι στὸ γιοφῦρι,
 κάνουνε τοὺς διπλωμάτες
 καὶ γελοῦν μὲ τοὺς διαβάτες!

Τί Κυβέρνησις κι' ἐτούτῃ τῆς Ἑλλάδος σωτηρία!
 Μὴ ἀνώνυμος νομίζεις πῶς ἰδρύθῃ εταιρία
 ἐντελῶς χωρὶς εὐθύνη,
 ποῦ τὰς τύχας μας ἰθύνει
 κατὰ τρόπον ζηλευτόν,
 μὲ κεφάλαιον ἀπείρων τυχαρπάστων βουλευτῶν!

Ἐν ἡμέραις τῶν πολέμων ποῦ πολλὸς καπνὸς γενᾶται,
 τί λαμπρὰ ποῦ κυβερνᾶται
 ἡ γλυκεῖα μας πατρίς!
 Πίσω ἀπὸ τὸ Σκουλούδη κρύβοντ' ἄλλοι δεκατρεῖς,
 καὶ τοῦ μαύρου τοῦ Δραγούμη, μία δῶ καὶ μία 'κεῖ
 τοῦ τραβᾶνε τὴ βελάδα χίλοι φαῦλοι ποντικοί.

Μὰ κι' ἂν πᾶς στὸ Ὑπουργεῖο ποῦν' ὁ Γούναρης κεφάλι,
 συναντᾷς καὶ τὸ μανάβη, συναντᾷς καὶ τὸ μπακάλη
 ἔνεκα ποῦ συζητοῦνται τῶν τροφίμων αἱ τιμαί,
 κι' ἂν ἐκεῖθεν ἐπιστρέφῃς, νὰ πληθῇς ζητήσης Γιάννη,
 ἀμφιβάλλω ἂν σὲ φθάνῃ
 ἕνας τόνος σουμπλιμέ.

Φίλος μας ἂν θέλῃς νᾶσαι
 μὴ ρωτᾷς πῶς κυβερνᾶσαι
 μέσα στὴν οὐδετερότη.
 Θίασος τοῦ Κονιτσιώτη
 πέσ' πῶς ἐγίν' ἡ Ἑλλάς
 σὺ δ' ἀνέκαθεν τοιούτων θεαμάτων θιασώτης,
 ἐπ' ἀδείᾳ στρατιώτης
 μὲ τ' ἀνδρείκελα γελᾷς!

Δ.

Γ.— Ἐγὼ φουρκίζομαι πολὺ μ' αὐτοὺς τοὺς Ἀγγλογάλους
 ποῦ τόσους ἐξευτελισμοὺς μᾶς κάνουνε μεγάλους
 κι' ἐνῶ τὸ Κράτος αὐστηρὰν τηρεῖ οὐδετερότητα,
 ἐκεῖνοι στὰ λιμάνια μᾶς εἰσβάλουν ἀνερώτητα
 κι' ἀρπάζουνε τὸν ἔνα καὶ τὸν ἄλλο
 καὶ σκέπτομαι πῶς ἔπρεπε σὲ τάξι νὰ τοὺς βάλω
 γιατί μὴ παραμπῆχανε οἱ Σύμμαχοι στὴ μύτη
 ποῦ μοῦρχονται συχνὰ πυκνὰ καὶ μοῦ πατοῦν τὸ σπῆτι.

Κάθε στιγμὴ στὴν πόρτα μου ὁ Ἄγγλος τί γυρεύει;
 Τὸ δίκαιον τὸ διεθνὲς αὐτὰ τ' ἀπαγορεύει!
 Γιατὶ λοιπὸν μοῦ κάνουνε τὸ σπῆτι τσαλαπάτρα;
 Γιατὶ νὰ πᾶν νὰ πιάσουνε τοὺς Γερμανοὺς στὴν Ἡτρά;
 Γιατὶ νὰ κόψουν ἔστυα τοῦ τᾶε καὶ τοῦ δεινὰ
 μὲ τὴν σφοδρὰν ὑπόνοιαν πῶς θαύρουνε υπερίνα;
 Αὐτὴ δὲν εἶναι, φίλε μου, κατάστασις πραγμάτων
 καὶ οὐδεὶς ἐπὶ τῇ ἐλευθερίᾳ τῆς πατρίδος
 ποῦ φουρκισμένος ὁ λαὸς μὲ τὴν ἀνέχειά του
 δὲν εἶναι δύσκολο νὰ βγῇ ἀπὸ τὰ ὄριά του.

Μ.— Κι' ἐγὼ τὰ βλέπω ἀτυχῶς αὐτὰ τὰ γεγονότα
καὶ τῶν Πατρῶν τὰ πρόσφατα καὶ τὰ ἐν Λέσβῳ πρῶτα
καὶ βλέπω καὶ τὴν Κέρκυρα καὶ τὴ Θεσσαλονίκη
καὶ πᾶν τὸ ἐν τῷ Κράτει μας συμβαῖνον ῥεζιλί,
ἀλλὰ τί θέλεις νὰ σοῦ πῶ; Κι' ἐγὼ δὲν ξέρω, Γιάννη,
γιατὶ ὁ Ἄγγλος ἐννοεῖ αὐτὰ νὰ μᾶς τὰ κάνη,
ἀφοῦ γνωρίζει κάλλιστα κι' ἐξ ἄλλης εὐκαιρίας,
πῶς ὁ Σκουλούδης θὰ προβῇ εἰς διαμαρτυρίας!

Κι' ὅταν ὁ Στέφανος μιλεῖ
καὶ ματιφέστα δίνει,
πρέπει νὰ μάθης πῶς πολὺ
τὴν πλάστιγγα βαρύνει
ἀλλὰ οἱ Ἄγγλοι ἀτυχῶς δὲν ἔχουνε κεφάλι
κι' οὔτε λεφτὰ μᾶς δίνουνε ποῦ τοὺς ζητᾶμε πάλι
κι' ἀρχίζω νὰ μελαγχολῶ καὶ νᾶχω ὑπόνοιας
πῶς ἴσως τὰ ξυλώσουμε μετὰ τῆς Βρεττανίας,

Γ.— Ἐγὼ τοῦλάχιστον, Μαρή, μαζὺ μὲ κάποιους ἄλλους,
ἀπάνου στὸ στομάχι μας τσῶχουμε τὸ Ἄγγλογάλους,
καὶ τῆς διπλωματίας μας μεγάλη θᾶναι νίκη
ἂν σηκωθοῦν νὰ φύγουνε ἀπὸ τὴ Σαλονίκη.

Μ.— Κι' ὅμως σ' αὐτὸ διαφωνεῖ μεγάλως ὁ Λευτέρης.

Γ.— Τὸ Βενιζέλο ἄστονε· μὴ μοῦ τὸν ἀναφέρης
τώρα πῶδ' ὅξασα Θεὸ μὲ Γούναρη καὶ Ράλλη
κι' ὅταν τελειώσ' ἡ ἄδεια θὰ ξαναπάρω κι' ἄλλη.

Τοῦ Βενιζέλου τὰ τρωτὰ τὰμάθαμε κολέα.
Εἶναι φαντασιόπληκτος κατὰ τὸν Βασιλέα·
κι' ἐξεγέλαστηκα κι' ἐγὼ μ' αὐτὴν τὴ φαντασία
κι' ἀγόρασα οἰκόπεδα εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσία
π' ἂν τᾶχα τώρα τὰ λεφτὰ τᾶδινα στοὺς Στεφάνους
ποῦ νῦν ματαίως τὰ ζητοῦν ἀφ' τοὺς Ἀμερικάνους.

Τὸ Βενιζέλο ἄστονε τὸν «Κήρυκα» νὰ βγάνη.
Εἶναι φαντασιόπληκτος καὶ πλέον δὲν μᾶς κάνει!
Ἄλλη φορὰ μᾶς ἔκανε, πῶμπήκε σὲ μανία
νὰ πάρουμε τὰ Γιάννινα καὶ τὴ Μακεδονία.
Ἄλλη φορὰ μᾶς ἔκανε, ποῦταν ὁ κόσμος ἄλλος,
ποῦταν ὁ Γούναρης δειλὸς
κι' εἶχε κοπάσει ἐντελῶς
ὁ φαῦλος οὗτος σάλος.

Τὸ Βενιζέλο ἄστονε σ' Ἀἰβαλὴ νὰ πλέη.
Εἶναι φαντασιόπληκτος καὶ παραμύθια λέει.
Κι' ἂν μᾶς ἐφάνη κάποτε μέγας ἐν διανοίᾳ,
τοῦτο συνέβη εἰς στιγμὰς
ποῦ ἦσαν ἄγνωστοι σ' ἐμᾶς
ὁ Σέγκ καὶ ἡ Γερμανία!

Ε'.

Αὐτὸς λοιπὸν ὁ Γερμανὸς
ὁ συνδεόμενος στενῶς
μετὰ τῆς ἐρημώσεως καὶ τοῦ σκληροῦ θανάτου,
συχνὰ πετάει καὶ σ' ἐμᾶς μὲ τ' ἀερόπλανά του
κι' ὥσάν νὰ μὴ μᾶς ἐφθάναν οἱ τόσοι κι' ἄλλοι λύκοι
ῥάχνει κι' ἐξείγος κεραινοὺς μὲς τὴ Θεσσαλονίκη
κι' ἔτσι κι' ἀπὸ τὸν Κάιζερ κι' ἀπὸ τὴ Συμμαχία
δύστη μᾶς ἔρχετ' ἡ χαρά, διπλὴ κι' ἡ εὐτυχία!

Βόμβες ἐδῶ, βόμβες ἐκεῖ
μ' ἐναερίους στόλους·
κι' ἡ στάσις μας εὐνοϊκὴ
τυγχάνουσα πρὸς ὅλους,
ἐξίσου κι' ἐκ τῆς Τετραπλῆς ὥς κι' ἐκ τῆς Γερμανίας,
ἀπολαμβάνει τ' ἀγαθὰ αὐτῆς τῆς εὐμενείας!

Ὡ διπλωμάται δυνατοὶ
ἀόρατοι καὶ ὁρατοί,
ποῦ τὸ κλεινὸν βασιλεῖον μοιραίως διοικεῖτε,
γιατὶ κι' αὐτὸς ὁ Κάιζερ σκληρῶς μᾶς ἐκδικεῖται
π' ἀφήσαμε πρὸς χάριν τοῦ τὰ χέρια μας δεμένα
κι' οἱ Βούλγαροι ἐλεύθεροι μᾶς δέρνουν ὅλο ἓνα;

Γιατὶ χρυσέ μου Γούναρη, γιατί Μιχελιδάκη
ὁ φίλος μας ὁ Γερμανὸς μᾶς ἔποτισε φαρμάκι
πώμεις γιὰ τὸ συμφέρον τοῦ γινήκαμε ῥεζιλί,
ἀφήσαντες νὰ σπαραχθῇ
μὲ τοῦ Βουλγάρου τὸ σπαθὶ
ἢ πὶο πιστὴ μας φίλη;

Γιατὶ βρὲ μπάριμπα Στεφανῇ,
μὲ βομβαρδίζουν Γερμανοὶ
καὶ διαρκῶς τὸ σπῆτι μου τσαλαπατοῦν οἱ Γάλλοι;
Γιατὶ κι' ὁ ἓνας μὲ χτυπᾷ κι' ὁ ἄλλος μὲ προσβάλλει
κι' ἐγὼ νὰ μείνω ἔρημος χωρὶς κανένα φίλο,
νὰ κλαίω πῶσκοτώσανε τοῦ πρεσβευτοῦ τὸ σκύλο;

Γιατὶ βρὲ μπάριμπα Στεφανῇ
οὐδετερότη εὐμενῇ
τὸ Κράτος νὰ βασταίνει
ἀφοῦ δὲν εἶδες εἰδησι ἀπέξω τί συμβαίνει;
Κι' ἀφοῦ τῆς ἡλικίας σου ὁ λόγος ὁ σπουδαῖος,
δὲν ἐπιτρέπει νὰ σκεφθῇς ὥς ὅταν ἦσο νέος,
γιατὶ νάρθῃς πρωθυπουργὸς μέσ' στοὺς σφοδροὺς ἀγῶνες
κι' ὅχι νὰ πᾶς στὸ Σούνιον νὰ κυνηγᾷς τριγῶνες;

Ὡ εἰκὼν τῆς συμφορᾶς μας καὶ τῆς γεροντότητός μας
καὶ ῥεζιλί τῆς ἐνόπλου τῆς οὐδετερότητός μας!
Ἀπὸ ὅδ' μᾶς ξευτελίζουν
οἱ προστάται τῆς φυλῆς.
ἀπὸ ἑκεῖ μᾶς βομβαρδίζουν
ἄλλες βόμβες προσφιλῆς,
κι' οἱ γερόντοι μας ποῦ ζοῦνε μὲ σπανάκι καὶ φιδέ,
τὴν αὐγὴ θὰ σηκωθοῦνε
νὰ διαμαρτυρηθοῦνε
πρὸς τοὺς μὲν καὶ πρὸς τοὺς δέ!

Βουλγάροι τρέχουν ἐν σπουδῇ
στὰ σύνορά μας κάτω·
ὁ Ἰταλὸς μᾶς τραγουδεῖ
«ἀντίο ντέλ πασάτο!»

οἱ Γάλλοι δὲν μᾶς ἄφησαν ἐλεύθερον λιμένα,
κι' ἀπάνουθε οἱ Γερμανοὶ
μᾶς δείχνουν στάσιν εὐμενῇ
μὲ σίδερ' ἀναμμένα

κι' ἐμεῖς τὸν ἐνδοξον στρατὸν τὸν ἔχουμε ἐν ὁδείᾳ
καὶ οὐτὸς ἐνδοξὸς στρατὸς νὰ πᾶς νὰ κομῇ δία

ΠΑΝΟΡΑΜΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ἀπὸ τὴν ζωὴν, εἰκόνες γὰρ κυρίους καὶ κοκῶνες.

Τρία ζέπελιν πετᾶνε μέσ' τῆς μόδας τὸ χορὸ
κόκκινα φορεῖ τὸ ἕνα,
τ' ἄλλο μπλε κοντοκομμένα
καὶ τὸ τρίτο πῖ καρό.
Βόμβες ὀρνίζουν καὶ τὰ τρία μὲ τὸ ζωηρὸ τους μάτι
καὶ ἀλλοίμονο σ' ἐκείνον ποὺν ἡ τσέπη του γεμάτη!

Ἀκόμα δὲν παντρεύτηκε ἡ δεσποινίς. Καὶ ὅμως
μ' αὐτὴν τὴν σκέψιν ἔρριξε τὸ πάχος ἀποτόμως.
Καθόλου δὲν τὴν τυραννεῖ, ὡς φαίνεται, ὁ ἔρως
ἀλλὰ τῆς εἶν' εὐνοϊκὸς
καὶ τὴν παχαίνει διαρκῶς
μὲ λόγια τοῦ ἀέρος!

Τ' ἀπόβραδο ποὺ περπατᾷ
καὶ δὲν χορταίνω νὰ κυττᾷ
τῆς ὁμορφίης ποὺ κάθονται γύρω στὰ τραπέζια,
ἀκούω δυὸ ποὺ κελλαδοῦν γλυκὰ σὰν ἀηδονάκια,
μὰ κι' ἕνας κοῦκος ποὺ γυρνᾷ μ' αὐτὲς στὰ καφενεῖα,
θαρρῶ πῶς μὲ τὴν ὄψιν του χαλᾷ τὴν ἀρμονία!

Εἶν' ἐρωτευμένος
μ' ὅλες τῆς κοπέλες
κι' ὅλες τῆς κυττᾷ
κι' ὅμως ὁ καὶ μένος
οὔτε κάνει τρέλλες,
οὔτε τῆς ζητᾷ!
Καὶ τὸν ἐρωτᾷ του
δὲν τὸν φανερόνει
ἔστω καὶ σὲ μιά
καὶ μὲ τὰ σωστά του
τόνε σφανταλόνει
μέσα στὴν καρδιά.
Κι' εἶναι χρόνια τώρα
ποὺ γκαρσόνι μένει
καὶ νὰ παντρευθῇ
καρτερεῖ τὴν ὥρα
ὅλο περιμένει
πῶς θὰ ζητηθῇ!
Κι' ὅλο παραδέρνει
γιὰ τὴν εὐκαιρία,
κι' ἔτσι δὲν τὸν πέρνει
οὐτ' ἡ... ἐφεδρεία!

Τὰ Κεφαλληνιακά ποὺ θ' ἀκούτε τακτικά.

Ἐξαιρετος εἶναι κι' ἐδῶ
ἡ θέσις ἡ δική μας
μὲ τὸ φῶμι κατὰμαυρο
σὰν τὴν πολιτική μας.
Τὴν ἔλλειψιν τοῦ χρήματος
διψᾷ ἡ κοινωνία,
δι' ἔλλειψιν ζαχαρώδους
κλειοῦνε τὰ Καφενεῖα.
Πεντάρα μέσ' τὴν τζέπη μας,
πεντάρα στὸ Ταμεῖο
κι' οἱ βουλευταὶ μας κόπτονται
γιὰ τὸ Νοσοκομεῖο.
Καὶ νόμο θὰ ψηφίσουνε
μέσα στὰς ἄλλας πράξεις—
ἀπὸ τὰ Βαλκανεῖα
νὰ πέρνουνε συντάξεις
πολλοὶ τε καὶ διάφοροι
γνωστοὶ τῶν ὑπαλλήλων
καὶ σταθεροὶ ἀνέκδοτοι
τοῦ κόμματός των εἶναι.
Καὶ ζήτω τοῦ Βασιλέως
καὶ τοῦ Καθαλιεράτου
ποὺ πλέον ὥρμα κι' ἀγορᾶ
ὅλα τὰ εἶξαν κάτω.

Ὁ πληθυσμὸς ἀναχωρεῖ
ταχέως καὶ συντόμως
φεύγει κι' ὁ Πιθεωρητῆς
φεύγει κι' ὁ Ἀστυνόμος
ποὺ τὸν ἐσυκοφάντησαν
στὸν ὑπουργὸ τοῦ Κράτους
πῶς ἐπερνοῦσε γι' ἀσθενεῖς
σφριγώντας ἐπιστράτους.

Μὰ κι' ὁ Νομάρχης μας σφριγῶν
καὶ πλήρης θυμῆδας,
θιάσους ναῦρη προσπαθεῖ
καὶ γι' ἄλλας κωμῆδας.

Κι' ἐνῶ βουδὸς κι' ἀπένταρος
στενάζει ἕνας κι' ἄλλος,
ἡ ἀνοιξὶς ὡς φαίνεται,
ἐπέδρασε μεγάλως
καὶ ὅπως οἱ ἄνθρωποι
εἰς ὄργασμὸν κινῶνται
καὶ κρούσματα ἐρωτικά
δεκάξη ἀρ.θμοῦνται.

Ἀλλὰ κι' ὁ ἔρως εἰς πολλὰ
κι' αὐτὸς ὁποῦ γένει
καὶ τὸς ἐρῶντας κλέπτει
μαυρίζει μὲ μελάνι.

* ΣΤΙΧΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ *

ΚΑ'ΙΖΕΡ - ΒΕΡΔΕΝ

Τὸν σκοτωμὸν
τοῦ Ντουωμὸν
ἀκούω καὶ τρομάζω
καὶ τὴν καρδιά τοῦ Κάτζερ
ὑπέρποτε θαυμάζω,
π' ἀπὸ καιρὸς
ρίχνει σωρὸς
εἰς τὸ Βερδὲν τὰς βόμβας,
κι' αὐτὸς γουστάρει σκοτωμούς,
φρικτοὺς αἱμάτων ποταμούς
κι' ἀνθρώπων ἐκατόμβας.

Ἀλλὰ μὴδὲν
εἶν' τοῦ Βερδὲν
τὸ κάζο τὸ πενσάτο!
Κι' ἂν μὲ ὀρμὴ σατανική,
τρέχεις ἐδῶ, τρέχεις ἐκεῖ
σὰν ἄλογο βαρβάτο,
γλήγορα, Κάτν, θὰ σὲ ἰδῶ
μὲ τὸ μουστάκι κάτω!

ΔΙΑΦΥΕΥΣΙΣ

Τὸ φίλο μου τὸν Φθύμιον
τὸ σιδερά τὸ Ζήζο,
ποὺ ἀπὸ χρόνια τίμιον
ἐργάτη τὸν γνωρίζω,
προχθὲς ποὺ τὸν ἀντάμωσα
καὶ τὼ γλυκομιλοῦσα,
μοῦ ἐπαρπονέθηκε
γιὰ μερικά τοῦ λοῦσα
πῶγραφα στὸ «Ζιζάνιον»
— δὲν ξέρω ποιοῦ Σαββάτου —
γιὰ τὰ καλὸςις δηλαδὴ
καὶ γιὰ τὸ μουσταμά του.
Ἦγουν μ' ἐπαρκαλέσε
ἀπάνου στὴν κουδέντα,
νὰ διαφεύσω σήμερον
τὰ πρὸ καιροῦ γραφέντα.
Λοιπόν, τὰ λοῦσα ποὺ φορεῖ
πρέπει νὰ μάθουν αὐθωρεῖ
ὅποιος βρωτᾷ ἢ ὅποιον,
πῶς εἶν' ἀπὸ ξεδούλια του
κι' ἀπὸ δικὰ του κόπτη.
Κι' ἀκόμα πῶς περσότερα
μοῦπε πῶς θὰ φορέσῃ
καὶ θ' ἀκολουθᾷ τὸ συρμό
γιὰ τοῦ Μερτζάνη τοῦ σκαμῶ
κ' εἰς πείσμα τοῦ Κορέση!

ΜΠΕΡΔΕΜΑ

Γάλλων καὶ Γερμανῶν ὄρδα!
μπερδε καὶ μπερδε καὶ μπερδε...
εἰς τὸ Βερδὲν μπερδεύονται
μὲ λύσσα τόσο τρομερή,
καὶ μόνο... ξεμπερδεύονται
αὐτοὶ ποὺ πέφτουνε νεκροί.

CHEF

* ΕΚ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ *

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ

— Κατὰ τὸν ἐν Ἀθήναις καὶ Πει-
ραιεὶ γενόμενον ἔρανον ὑπὲρ τῶν ἐν-
ταῦθα προσφύγων, ἐκτὸς τῶν δημο-
σιευθέντων ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ,
προσφέρθησαν εἰσεῖται καὶ τὰ ἑξῆς ποσά.

— Οἱ ἀδελφοὶ Γιαννουλάτου Δραγ.
300. Ἀνώνυμος 100. Ἐτεροῦ ἀνώνυ-
μος 100. Ἀγγελ. ὠφείλ. 100. Γ. Λευ-
κατοῦ 60. Ν. Καμῆλος 50. Γ. Λευ-
κοῦ 25. Γ. Λευκοῦ 25. Γ. Λευκοῦ 25.
Δραγ. 25. Σ. Κατεράτης 20. Α. Κα-
λοῦρος 15. Μ. Ροῦτος 15. Ε. Καραν-
δινός 10. Δ. Γεωργίου 10. Σ. Λι-
τραυλός 10. Κ. Βαλσάμιον 5. Δ. Σα-
μάρας 5.

— Καὶ βεβαίως εἶναι ἐπαινετὴ ἡ εὐ-
γενὴς πρᾶξις τῶν συμπολιτῶν τῶν ἀνα-
λαβόντων τὴν περιθαλψὴν τῶν προσ-
φύγων τοὺς ὁποίους ἡ Κυβέρνησις ἐγ-
κατέλειπε εἰς τὴν τύχην των, ὁ πτωχό-
κοσμος ὅμως παραπονεῖται ὅτι δὲν δει-
κνύεται καὶ δι' αὐτὸν κάποια προθυμία
πρὸς ἀνακούφισιν του κατὰ τὰς δυσχε-
ρεῖς ταύτας περιστάσεις.

— Εὐτυχῶς γίνεται σκέψις πρὸς δι-
οργάνωσιν μιᾶς παραστάσεως ἢ φιλαν-
θρωπικῆς ἀγορᾶς (μπαζάρ) κατὰ τὰς
ἡμέρας ταύτας, ὅπως διὰ τοῦ εἰσπρα-
χθισομένου ποσοῦ βοηθηθῶσιν οἱ ἄ-
ποροι κατὰ τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα.

— Κατὰ τὴν 10ην τρέχοντος, συνε-
λήφθη ἐπὶ τοῦ ὄρους Ἁγία Δυνατὴ τῆς
περιφέρειας Μακρυοπόλων, κατόπιν κυ-
κλώσεως τῶν χωροφυλάκων, ὁ διαβόη-
τος φυγόδικος Διονύσιος Ν. Κουγιανός
κατηγορούμενος ἐπὶ φόνῳ τοῦ Τιμο-
θέου Γρηγοράτου καὶ ἐφυλακίσθη.

— Οἱ Βουλευταὶ Κεφαλληνίας συνε-
τεία ἐγκυκλίου πρὸς αὐτοὺς παρακλη-
σεως τοῦ δημάρχου κ. Βινιερᾶτου, ὑπέ-
βαλον εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον δι'
οὗ ἅπαντα τὰ εἰσαγόμενα διὰ τὴν Ἑ-
παρχίαν Κραναίας ἐμπορεύματα, θὰ φο-
ρολογοῦνται παρὰ τοῦ Δήμου ὅστις θὰ
ὑποχρεοῦται νὰ πληρώνῃ κατ' ἔτος ὡς
ἀντάλλαγμα εἰς τὰς κοινότητας τῆς
ἐπαρχίας κατ' ἀναλογίαν τὸ ποσὸν Δρ.
πέντε χιλιάδων.

— Τὸ νομοσχέδιον, ἂν ψηφισθῇ, θὰ
ὠφελήσῃ σημαντικῶς τὸν Δῆμον καὶ
θὰ τὸν ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὰς συχνὰς δίκας
μὲ τοὺς ἐμπόρους.

— Ἐκομίσθησαν κατὰ τὴν παρελ-
θούσαν ἐβδομάδα ἱκαναὶ ποσότητες ἀ-
λεύρων καὶ σίτου.

— Κατ' ἀπόφασιν τῆς ἀρμοδίας ἐπι-
τροπῆς, κέντρον τοῦ δι' ἀλεύρων ἐφο-
διασμοῦ τῆς Κεφαλληνίας, ὤρισθη ὁ
Πειραιεύς, ἀποφασισθεῖσης τῆς διὰ τὰς
ἀνάγκας τῆς νήσου παροχῆς ἑνδεκα χι-
λιάδων ὀκιάδων σίτου καὶ δέκα ἀλεύ-
ρων ἡμερησίως.

— Ἐπειδὴ ὅμως αἱ ποσότητες αὗται
ἐθεωρήθησαν ἀνεπαρκεῖς, ὁ νομάρχης
κ. Γκόφας ἐξήγησε τηλεγραφικῶς παρὰ
τῆς ἀρμοδίας ἐπιτροπῆς, τὴν χορήγησιν
μειζόνων ποσοτήτων ἀναλόγων πρὸς
τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου.

— Ἀγγλίκον ἀτμόπλοιον καὶ ἕτερον
Ὀλλανδικόν, παρέλαβον ἐντεῦθεν 5225
βαρέλια σταφίδος.

— Μετετέθη εἰς Ἀργεῖον ὁ δραστή-
ριος ἐνωμοτάρχης Δ. Μούρτος, εἰς ὃν
κυρίως ὀφείλεται ἡ ἐξόντωσις τῶν λη-
στοφυγοδικῶν Σαϊτανέων.

— Οἱ λόγοι οἱ προκαλέσαντες τὴν με-
τάθεσιν εἶναι λίαν εὐνόητοι ἐν ἡμέραις
τῆς νεκραναστάσεως βουλευτοκρατίας.

— Κριθέντος ἀκαταλλήλου διὰ Δῆμ.
Σχολεῖον τοῦ οἰκήματος ὅπερ ὁ Ἀρχι-
μανδρίτης κ. Παφάνης ἐδώρησεν εἰς τὸν
Δῆμον δι' ἐγκατάστασιν Συσσιτίου, ἡ
δημοτικὴ ἀρχὴ ἀπετάνη πρὸς τὴν Ἐ-
πιτροπὴν τοῦ Κοργιαλενεῖον κληροδο-
τήματος, ὅπως διαθέσῃ μέρος ἐκ τοῦ
διὰ Δῆμ. Σχολεῖα προορισθέντος πο-
σοῦ, πρὸς μεταρρυθμίσιν καὶ ἐπισκευὴν
τοῦ ἐν λόγῳ οἰκήματος.

— Ὁ κ. Σπυρίδων Κατεβάτης πλοί-
αρχος καὶ ἡ δεσποινὶς Χαρυκλεία Περ.
Μουσούρη ἐκ Μηνιῶν, ἔδωσαν ἀμοι-
βαίαν ὑπόσχεσιν γάμου. Ἐγκάρδια συγ-
χαρητήρια.

— Καὶ πάλιν ἐν ἀταξίᾳ τὸ ζήτημα
τῆς συγκοινωνίας. Τὴν παρελθούσαν
ἐβδομάδα ἐλάθη ὁλόκληρος φάκελος ἐ-
φημερίδων πέντε ἡμερομηνιῶν. Ἀς
φροντίσῃ ὁ βουλευτὴς κ. Μπασιᾶς ὡς
εἰδικώτερος περὶ τὰ ταχυδρομικά, νὰ
διορθώσῃ τὰ πράγματα.

— Ὁ ἀστυνομικὸς διεθυντὴς κ.
Παπακόστης μετετέθη εἰς Τριωνίαν.
Τὸν ἀντικαθιστᾷ ὁ κ. Καραγκούνης.

— Συλλυπούμεθα ὀλοφύγως τὸν ἀγα-
πητὸν συνεργάτην καὶ φίλον κ. Π. Σε-
φερίδη διὰ τὸν θάνατον τοῦ φιλοστόρ-
γου πατρὸς του Δημητρίου, ἐπισυμ-
βάντα κατ' αὐτὰς ἐν Πειραιεὶ.

— Ἐπερὶ τῆς ἀνὰ τὸν ἑρῶν Εὐ-
σταθίου Μεταπολίτου πύλης τοῦ
φαρμακοποιῦ κ. Γ. Δρακοπούλου.
Ἡ θυγάτηρ τοῦ Σπυρίδωνος Φουρνιώ-
τη Νικηφόρα, ἡλικίας 15 ἐτῶν, φύλλα ἀλι-
οφακίᾶς εἰς θεοτὶν βράχῳ, κατέπεσεν ἐξ
ὕψους τεσσαράκοντα μέτρων καὶ ἐφο-
νεύθη.

→ Chef

ΕΚΔΟΣΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ
ΕΚΔΟΣΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ